

ELISABETH RØD,
bistandsadvokat i
Haugalandet-saken

**BEHANDLING OG
RETTSSIKKERHET**

Avsporing om BUP

I Haugalandet-saken er fokuset på BUP etter min vurdering en avsporing.

AKTØRER KAN ABSOLUTT påvirke en rettsprosess, enten det er berettiget eller ikke. I denne saken (Haugalandet-saken, red.anm.) har forsvarer og privat sakkyndig satt hovedfokus på BUP og deres arbeid. I motsetning til den rettsoppnevnte sakkyndige kom den private sakkyndige med sterk kritikk av BUPs behandling. Hun nærmest insinuerte at BUP hadde påvirket barnet eller skapt falske minner hos barnet. En vet ikke hva juryen har vektlagt, men en aktør, særlig med tittelen sakkyndig, vil åpenbart kunne påvirke en jury eller rettsprosessen.

AVSPORING

Fokuset på BUP er etter min vurdering en avsporing. BUPs rolle har vært å gi behandling. De har gitt sin uttalelse i anledning saken, men har ikke trådt inn i og spilt en aktiv rolle i straffesaken, slik forsvarer anfører. Påtalemyndigheten har hele tiden vært klar på at det *sentrale* bevis er barnets forklaring. Det er jeg enig i. Allerede i første dommeravhør forklarte barnet seg detaljert om hva hun skal ha opplevd, en forklaring som etter min vurdering ikke er til å misforstå. BUP ble kontaktet og startet sin behandling flere måneder etter dette dommeravhøret, og påvirkning fra BUP er umulig på

dette tidspunktet. Barnet har også fortalt om overgrep til ansatte i barnehagen m.m.

Det er viktig å huske at den rettsoppnevnte sakkyndige er oppnevnt av retten på grunn av kompetanse og er vurdert av Den rettsmedisinske kommisjon. Den private sakkyndige er engasjert av forsvarer for å finne feil, hun er ikke klinisk psykolog, men uttalte seg etter min vurdering svært kategorisk utenfor eget fagområde. Det opplever jeg som useriøst.

OVERGREP

Skal barn som utsettes for noe av det verste en kan oppleve, ikke få noen som helst hjelp fordi behandlingen settes på vent i årevis mens saken behandles i rettssystemet? Det vil i seg selv være et overgrep av stor alvorlighetsgrad! Barn som utsettes for et traume, må åpenbart få profesjonell hjelp så snart som mulig.

I denne saken fikk barnet en PTSD-diagnose. En diagnose den rettsoppnevnte sakkyndige var enig i. Det er en alvorlig diagnose som krever profesjonell oppfølging og behandling. Barnet fikk behandling av BUP, og denne har gitt god effekt. Behandlingen har vært helt nødvendig, og min klient er svært takknemlig for den hjelpen hun har fått.

Tilsvar

Psykologtidsskriftet har gitt psykolog og førsteamanuensis ved Politihøgskolen Ellen Wessel anledning til å kommentere deler av innlegget ovenfor. Her er Wessels svar:

«Min faglige kompetanse og erfaring var kjent for retten. Lagdommerne stilte aldri spørsmål ved min faglige kompetanse, som ble dokumentert i forkant av saken. Mitt mandat var todelt og godkjent av retten. Jeg forholdt meg til rammene gitt i mandatet. Den ene delen var identisk til mandatet til den rettsoppnevnte sakkyndige, og omhandlet behandlingen ved Bup. Det andre var en generell vitnepsykologisk redegjørelse. Min redegjørelse var i henhold til mandatet og den objektivitet og de ret-

ningslinjer som ligger i sakkyndigrollen. Jeg besvarte videre spesifikke spørsmål fra rettens aktører. Lagdommerne gav aldri uttrykk for at jeg beveget meg utenfor mitt mandat eller rolle som sakkyndig.

For ordens skyld: Jeg har fire års erfaring med barn og ungdom og har fått godkjent praksisen i min spesialitet. I 18 år har jeg hatt 30 prosent barn og ungdom i terapi.» ✕

Se også artikkel om behandling og rettsikkerhet på side 166.